

ПОЛИТИКА за децу

ГОДИНА LXXII

БЕОГРАД, ЧЕТВРТАК, 11. ЈАНУАР 2001.

БРОЈ 2929

ТАЛЕНТИ КОЈИ ДОЛАЗЕ: АДАМ САНТОВАЦ

Ученик уређује часопис

Дванаестогодишњи Кикинђанин досад објавио 35 бројева „Малог крокодила“. – Кад порастем, писаћу о људима, догађајима и грађевинама широм света – поручује овај дечак. – Свира клавир, слика честитке и дружи се с друштвом из краја

Кикинда, јануара

Највећи крокодил на свету, по имену Чао Јај, недавно је прославио 28 рођендан. За ту прилику у свом станишту, зоолошком врту у предграђу Бангкока, почашћен је кокошком. Овај суперкрокодил, дуг шест метара и тежак 1.140 килограма, као најкрупнији представник своје врсте уобележен је у Гинисову књигу рекорда још 1989. Можда је сад још већи. О овом правом, живом и великом пише „Мали крокодил“, лист који излази у Кикинди. Његов главни уредник и издавач је дванаестогодишњи Адам Сантовац, ученик VI разреда ОШ „Вук Караџић“.

– Одавно читам разне дечје новине, а завирујем и у оне за одрасле. Редовно пратим „Политику за децу“ и „Политикин Забавник“. Дуго сам маштао о томе да и ја правим своје новине, а прошле године, у време распуста, одлучио сам да кренем – прича Адам који је до сада објавио 35 бројева „Малог крокодила“.

Писано дечјим језиком

За ово име свог листа одлучио се после листања енциклопедије у којој је наишао на слику крокодила. За животињски свет ова врста је дуговечна и нарасте до великих димензија. Вероватно ће тако, једног дана, да нарасте и „Мали крокодил“. Прве бројеве овог часописа Адам је писао руком, сам илустровао, лепо фотографирао и све то копирао да би достигао жељени тираж. У импресуму овог занимљивог часописа пише да је први број изашао 2. јула 1999, да је његова адреса у Кикинди, Светосавска 26/3, стан број 4. На тој адреси станује породица Сантовац и „Мали крокодил“.

У свој лист Адам Сантовац је увео и сталне рубрике: тему

броја, „јесте ли већ чули“, „крокодилчев зоо“, „земље и народи“, „наука“, „догађаји“... Тако, на пример, сазнајемо из овог часописа да ће се популарни ликови из „Симпсонових“ наћи у „Булевару славних“ у Холивуду, да највише перја на себи има лабуд – 25 хиљада пера, а голуб само 2.600. Не изостају ни озбиљнији садржаји – о почецима хришћанства, о познатим композиторима, пијанистима, написи из медицине. Разне занимљивости Адам налази листајући новине, часописе, енциклопедије и препричава их лаким дечјим језиком.

„Мали крокодил“ негује и ауторске текстове: главни уредник пише уводнике, а сарадници, деца из његовог окружења, песме, приче и остале прилоге.

– Мој први стални сарадник је била моја сестра Милица која живи у Београду и сматрам је успешним дописником. Сарађују и пријатељи из

разреда, музичке школе, из зграде у којој станујем. Али, нису сви баш истрајни. Почну код мене, па онда покушају да праве своје новине, али брзо се уморе и на крају одустану – прича Адам.

Од фломастера до компјутера

Радећи свакодневно по сат-два, један број припрема обично по недељу дана. Пошто је неколико бројева писао оловком и фломастерима, прешао је на куцање писаћом машинном. У овом послу Адам је напредовао, тако да сада сам ради компјутерски прелом. Пошто је открио да постоји и посебан програм за уређивање новина, одлучио је да га набави и користи у свом послу.

Мајка Нада и отац Предраг помажу малом уреднику само у копирању и донекле у сакупљању занимљивих информација, тако што му их предложе, а он одлучује шта ће да „уђе у новине“. И дистрибуци-

Адам Сантовац

ја је његова брига. Лист купују другари, цена је тренутно пет динара. Има двадесетак сталних купаца. Интересовање за „Малог крокодила“ показали су и старији, пре свих баке и деке, па је уредник одлучио да објави и посебан прилог за њих.

Адам Сантовац је бистар дечак, са нешто више знатижеље од својих вршњака. Одличан је ђак, похађа и пети разред музичке школе где свира клавир, а активан је и у кикиндском Црвеном крсту. Као члан Ликовне радионице насликао је три честитке које су штампане у хуманитарне сврхе у великом тиражу. Поред свега, овај дванаестогодишњак нађе времена да се дружи с вршњацима у дечјим играма „испред зграде“.

– Убеђен сам да ћу бити новинар кад порастем. Писаћу о људима широм света, о великим грађевинама, о значајним догађајима. Волео бих да пишем за новине или неки часопис, као што је „Политикин Забавник“. Телевизија и други медији ме не привлаче – каже Адам Сантовац.

Ових дана у кикиндској Светосавској улици број 26 припрема се нови број „Малог крокодила“. Због тога Адам, можда, неће за време распуста кренути са школом на Златибор. Јер, није добро, како каже, да лист касни. Мада његови читаоци већ знају да, ако „Мали крокодил“ случајно касни, то онда значи да ће се у њему појавити „велико изненађење“.

БУРО БУКИЋ

Када ја растем

Када ја растем
– или се мени само чини –
све се око мене смањује.

И соба је мања,
и стан је тењи,
и књиге у полицама,
ближе су мени,
него плафону.

А тек слике на зидовима!
Још мало, па ћу их дохватити,
као од шале,
једним замахом руке.
Ниједна ствар се не помера
с места:

ни горе, ни доле,
ни лево, ни десно.
Само ја шикљам увис
без ичије дозволе!

ФЛОРИКА ШТЕФАН